

I. Divadlo Radost v kontextu brněnské divadelní kultury

Pohlédneme-li do historie Divadla Radost, nalezneme tu několik vrcholných fází divadla, které bylo od počátku koncipováno zejména jako loutkové. Jsou to především léta charakteristická inscenační poetikou J. Kalába, J. Majerové a K. Hlavatého, dále pak nový inscenační styl režiséra Jiřího Jaroše, inspirovaný mj. pantomimou a divadlem masek, či japonským bunraku v létech šedesátých a dále sedmdesátá léta Pavla Vašíčka, který nezapomínal na dospělé publikum.

Podíváme-li se důsledněji na tyto tři nejvýraznější etapy tehdy ještě Loutkového divadla Radost, nalezneme podstatu inscenační poetiky, kterou by se mělo divadlo ubírat dál. Je to především: 1. loutka ve všech svých podobách a variantách, 2. divadelní formy úzce související a propojující loutkové principy s činoherním divadlem; výrazná jevištní stylizace – pantomima, groteska, cirkus, divadlo masek, černé divadlo apod., 3. dospělý divák jako neopomenutelný adresát loutkového divadla.

Od devadesátých let, především se vznikem tzv. nezávislé (nejen loutkářské scény), už snad není třeba přesvědčovat diváka o tom, že loutkové divadlo neslouží pouze dětem, ale je schopno oslovit i dospělé publikum a leckdy dokonce silněji než tradiční činohra. Dokladem jsou soubory, jako např. Buchty a loutky, Divadlo Víti Marčíka, brněnské Divadlo Líšeň, aktivity Jiřího Jelínka – Tichý Jelen, Divadlo Dno, Anička a letadýlko atd.

Brněnská zřizovaná scéna by měla směřovat k různorodosti. Ponecháme-li stranou Divadlo Polárka (zřizované městskou částí Brno-střed), které se v současné době profiluje především jako divadlo pro děti a mládež (loutkářské časy Loutkového divadla Sokol a Jitřenka jsou ty tam), neexistuje v Brně zřizované divadlo mající ve své dramaturgické koncepci loutku a výše uvedené formy stylizovaného divadla.

II. Koncepce strategie Divadla Radost

II. 1. Nová koncepce Divadla Radost

Moje koncepce DR vychází ze tří základních tendencí spjatých z historií tohoto divadla.

Za prvé to je **návrat k loutkovému divadlu**, a to nejen ke tradičnímu, ale i k tomu současnému. S tímto plánem souvisí oslovení divadelníků, kteří se tomuto typu divadla věnují. Zatím byli osloveni a moji předběžnou nabídku ke spolupráci přijali: Marek Bečka (loutkář, pedagog na Katedře loutkového a alt. div. DAMU v Praze, člen souboru Buchty a loutky), Anička Ducháčková (herečka, režisérka, Divadlo Anička a letadýlko), Jiří Jelínek (herec, režisér, autor, Divadlo Dno, Tichý Jelen).

Za druhé divadelní poetika inspirující se v nejrůznějších formách tzv. „alternativního divadla“ – **pantomimě, divadle masek, objektů, akrobacie, žonglování, grotesce** atp. Pro tuto dramaturgickou linii byli zvoleni (osloveni a moji nabídku přijali) tito spolupracovníci: Ctibor Turba (mim, režisér, pedagog), Martina Krátká (herečka, režisérka), Tomáš Tomsa Legierski (mim, režisér, pedagog), Magdalena Krčková – Švecová (operní režisérka, specializující se na pohybové divadlo), Anna Petrželková (režisérka).

Za třetí je nutné nedělit striktně poetiku DR na divadlo pro děti (různých věkových kategorií) a dospělé. Nebráním se vzniku inscenací pro určitou věkovou kategorii, ale je

nutné vytvářet **inscenace, které si užije malý i velký divák**, byť každý si odnáší trochu jiný divadelní zážitek.

Nesmíme vycházet z názorů, že k dětskému divákovi „je třeba se snížit, zaútočit na jeho slabosti, a přitom mu vnutit jisté normy chování a nazírání na svět“. Zároveň nesmíme akceptovat druhý extrém – „že jediným účelem divadla pro děti je zábava“ (Machková, Eva: *Mezi skutečností a snem*. Praha 2013). Teatroložka a pedagožka katedry výchovné dramatiky DAMU E. Machková jednoduchým způsobem analyzuje současné přístupy profesionálních divadelníků k dětské dramatice a dochází k jednoznačným závěrům: děti se „zasmějí honičkám, pádům, koktání [...] proto, že je překvapí, když se s takovým defektem setkají u dospělého, ne proto, že by to něco vypovídalo o postavě, situaci...“, nebo dále: „obavy dospělých, z otřesu, který by mohla způsobit krutost některých pohádek jsou důsledkem tendence dospělých představovat si tyto děje konkrétně a detailně [...] pro dítě zůstávají symbolem.“

Se zbytečným rozdělováním divadla (především loutkového) na „dětské“ a „dospělé“ souvisí i mylný názor, že loutkové divadlo je učené především pro děti, nebo dokonce že se jedná o pokleslý divadelní žánr.

II. 2. Stručné vytyčení hlavních cílů a poslání Divadla Radost

1) **Loutkové divadlo nejen pro děti a mládež, ale i dospělé**, s cílem dosáhnout zrušení hranic striktního rozdělení poetiky na divadlo pro děti a dospělé.

2) **Propojování moderních divadelních tendencí**: divadlo loutkové (včetně nefigurálních loutek, divadla objektů), moderní i tradiční pantomima, nový cirkus, divadlo masek, pohybové divadlo.

3) **Divadlo pro děti**: živé zábavné divadlo, vyloučení podřadných forem divadla a divadelních postupů; divadlo, které reflektuje současné společenské a lidské problémy, ale přitom se nepodbízí – kultivace vnitřního života dítěte.

4) **Rozšíření nabízených inscenací hostování kvalitních českých i zahraničních souborů**. Nemá jít o záplatu, ale o integrální součást nové koncepce dramaturgie DR. Brno a Jihomoravský kraj potřebují nové divadelní podněty; školy a školky musí vidět to nejlepší, aby děti, ale především pedagogičtí pracovníci dokázali rozlišovat mezi dobrým a špatným divadlem. DR by se mělo zkrátka stát moderním centrem loutkového a „alternativního“ divadla. Pro **hostování v sezonách 2015/2016 a 2016/2017** byly osloveny a se spoluprací souhlasily divadelní soubory: **Divadlo Líšeň, Anička a letadýlko, Tichý Jelen, Divadlo DNO, Buchty a loutky, Divadlo Víti Marčíka**. V dalších sezónách budu oslovovat i další loutková divadla.

/Přehled inscenací těchto divadel je uveden v Příloze č. 1./

5) **Hostování osobitých režisérů**, aby vznikla dramaturgická různorodost nových inscenací DR.

6) **Vznik tvůrčích dílen pro děti a mládež i dospělé**, zaměřené především na práci s loutkou a objektem. Divadelní workshopy zaměřené na práci s loutkou, maskou; workshopy zaměřené na výrobu jednoduché loutky, masky atp.

7) **Zapojení divadla do sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi**, především ohrožené sociálním vyloučením. Nelze zastírat, v jaké části Brna se DR nachází.

Oba vstupy (Bratislavská, Cejl) patří k těm méně vzhledným částem města Brna. Jde o problematickou oblast, která trpí nepříliš velkým zájmem o jejich obyvatele, především Romy (výjimku tvoří DROM, Muzeum romské kultury, IQ Roma servis). Divadlo by nemělo ignorovat místo svého působení, a naopak usilovat svými programy (např. workshopy, projekty zaměřené na vyloučené sociální skupiny) o začleňování těchto skupin do společnosti.

II. 3. Koncept transformace Divadla Radost

Zpracování konceptu strategie divadla je radou města Brna požadováno na období let 2016 – 2020. Vzhledem k ideálnímu a klidnému převzetí divadla novým vedením navrhuji uskutečnit toto na konci sezóny a ne se skončením kalendářního roku. Mohlo by tak dojít ke zbytečnému narušení chodu divadla, vzhledem k možným personálním změnám v managementu. Proto i fáze mé transformace DR sledují jednotlivé části sezóny. Tedy: 1. fáze = 2. pol. sezóny 2015/2016, 2. fáze = 1. pol. sezóny 2016/2017, 3. fáze = 2. pol. sezóny 2016/2017.

1. fáze – 2. polovina sezóny 2015/2016

Reprízování těch nejhodnotnějších inscenací Divadla Radost (cca 50% současného repertoáru), doplnění kvalitními hostujícími soubory s převažující loutkovou poetikou.

Z hostujících souborů je v plánu obsadit 12 představení v měsíci, tzn. při účasti 4 hostujících souborů bude nutné, aby každý soubor hostoval a hrál vždy 3 představení v měsíci.

V konkrétních počtech (vycházejí ze současné průměrné měsíční činnosti DR) půjde měsíčně celkem o 32 – 34 představení, tedy:

- PRO ŠKOLY I VEŘEJNOST: 20 – 22 dopoledních představení ve dvou časech (všední dny)
- PRO VEŘEJNOST: 8 večerních představení
- PRO VEŘEJNOST: 4 nedělní odpolední představení pro rodiče s dětmi

Vzhledem k významnému podílu hostujících souborů dojde k výraznému zvýšení nákladů. Řešením této situace se zabývám v části Řízení organizace, hospodaření a marketing.

S omezováním staré dramaturgie DR dojde k menšímu nasazení hereckého souboru. Proto musí být kladen důraz na intenzivní práci na nových inscenacích. V prvních šesti měsících bude nutné realizovat minimálně 2, ideálně 3 nové inscenace. Práce s hereckým souborem by probíhala i v období divadelních prázdnin.

2. fáze – 1. pol. sezóny 2016/2017

Za předpokladu přírůstku 3 nových inscenací a při zachování stejného počtu hostujících souborů, bude možné obsadit reprízováním starších inscenací Divadla Radost pouze z cca 25% při zachování plánu 32 – 34 představení do měsíce. V takovém případě půjde měsíčně v průměru o 10 – 12 repríz nových inscenací, cca 12 představení hostujících souborů a max. 10 představení původních inscenací DR.

I nadále, vzhledem k nižšímu vytížení hereckého souboru, bude kladen důraz na intenzivní práci na nových inscenacích. Plán počítá s realizací 3 nových inscenací. Minimálně 2 nové inscenace bude možno reprízovat už v této 2. fázi, tzn. na konci 2. fáze bude v rámci nové dramaturgie divadla 6 nových inscenací.

3. fáze – 2. pol. sezóny 2016/2017

Po 12 měsících přechodného období, v němž by mělo DR získat postupně novou tvář, bude mít divadlo na svém kontě 6 inscenací a budou vznikat další. Počet repríz hostujících souborů by měl zůstat na 12 do měsíce, vlastní inscenace DR obsadí měsíční plán na cca 20 představení.

Touto 3. fází by mělo skončit přechodné období programových změn.

4. fáze – sezóny 2017/2018, 2018/2019, 2019/2020

V následujících letech po transformaci DR budou v každém roce vznikat minimálně 4 nové inscenace. Průměrný počet měsíčně odehraných představení na mateřské scéně bude 30. V období od sezony 2017/2018 lze také předpokládat, že DR bude daleko častěji jezdit na tuzemské i zahraniční zájezdy. Tento optimismus pramení z přesvědčení, že kvalitní režiséři hostující v DR přijdou s kvalitními inscenacemi. I nadále bude vedení DR usilovat o kvalitní hosty, nejen tuzemské, ale i zahraniční.

III. Řízení organizace, hospodaření a marketing**III. 1. Řízení organizace**

Organizační struktura každého podniku tvoří základ úspěšného řízení. V divadle to platí stonásobně. Současná struktura řízení Divadla Radost je pro mne nepřehledná. Funkce ředitele a jeho delegování na 7 podřízených pozic je zbytečně komplikovaná a není jisté, že ředitel může zvládnout řídit jednotlivě každý úsek. Ve své koncepci navrhuji předně provést nezávislý personální audit a s odborníky se poradit o nejlepší vhodné variantě řízení DR. V základu by mělo jít o 2 základní složky vedení (1. umělecké vedení a 2. produkční oddělení), jimiž podléhají ostatní složky. Organizační struktura DR bude také záviset na nové strategii divadla (např. hostování souborů a z toho plynoucí vyšší nároky na produkci).

III. 2. Hospodaření a marketing

DR se jeví jako stabilní organizace i při nedostatečném financování ze strany zřizovatele, které je ale v době horší ekonomické situace v celé Evropě běžnou součástí života většiny kulturních institucí.

Tržby z prodeje činí (dle dostupných informací z let 2010 – 2013) kol 35% celkových výnosů. Tato soběstačnost je slušná. Bude však nutné usilovat o příspěvky dalších subjektů a také neopomenout fundraisingový potenciál.

Největší změny v hospodaření přinesou náklady na hostování uměleckých souborů, což bude asi 120.000,- Kč měsíčně (vycházíme z plánu 12 hostování v měsíci, tj. částky průměrného honoráře 8000,- / 1 představení + náklady na dopravu). Ročně se tak zvýší náklady divadla o 1.200.000,- Kč, což je zvýšení nákladů cca o 4,7%. Toto zvýšení bude kompenzováno především úpravou tantiémů a autorských honorářů, které v roce 2013 činily asi 2.108.368,- Kč. To je částka poměrně vysoká, vzhledem k tomu, že divadlo má 49 plných úvazků (z toho 16 uměleckých). Autorské honoráře by se měly omezovat pouze na dramatika, režiséra a výtvarníka. Zbytek výdajů na hostující soubory bude kryt z dotací (především MKČR, JMK, od r. 2018 žádosti na zahraniční odbor MKČR). Je možné, že další úsporu přinese i personální audit, který plánuji udělat.

Přestože v současném hospodaření DR nespátřuji nic pochybného (snad vyjma autorských honorářů), budu žádat o nezávislý finanční audit, abychom dokázali případně novou strategii DR ještě lépe zhodnotit.

V rámci marketingové strategie půjde především o větší zviditelnění divadla tak, aby přitáhlo nového diváka (především brněnského – v současné době plní DR brněnský divák pouze asi z necelé poloviny). Marketingová strategie půjde ruku v ruce s novou dramaturgickou koncepcí.

IV. Návrh systémového a efektivního využití budov a prostor DR

DR a komplex budov přináší velké možnosti s minimálními náklady, především díky rekonstrukci v předchozích letech.

Velký sál, malý sál a venkovní scénu je třeba využívat nejen pro divadelní představení vlastní, nebo hostů DR, ale je třeba nabízet tyto prostory i dalším (především) kulturním institucím, které tím mohou přivést do DR další potencionální diváky. Pokud se jedná o nekomerční akce, je třeba nabídnout těmto institucím akceptovatelnou finanční nabídku.

Venkovní scénu je třeba využívat ve větší míře pro divadelní akce, alespoň během letních měsíců. Při nepříznivém počasí mít vždy alternativu ve Velkém či Malém sále.

Pro divadelní představení a akce je třeba využívat i plochu parkoviště. Jde o to, aby se divadelní prostory neomezovaly jen na ty, které jsou pro divadelní provoz určeny. Jde např. také o oživení foyeru divadla a samozřejmě prostoru Muzea loutek.

Je třeba najít v rozsáhlém komplexu budov prostor pro tzv. alternativní dílny, v nichž mohou probíhat drobné workshopy prací se dřevem, ale i kašírkou atp. (workshopy výroby loutek, masek atp.)

Jestliže vlastní DR nahrávací studio, je nutné jej v plné míře využít a nabídnout služby studia dalším subjektům.

Standardně nabízet ke krátkodobému pronájmu ubytovací jednotky a hostinský pokoj v souladu s pravidly při hospodaření se svěřeným majetkem.

Maximální využití dílen, nejen pro vlastní činnost, ale v rámci nabízených služeb dalším divadlům a kulturním institucím.

V. Muzeum loutek

Již samotné užití názvu Muzeum loutek je velice problematické, vzhledem ke specifičnosti muzea jakožto instituce (principem muzea je především sbírkotvorná činnost atp.).

Problémem malé návštěvnosti expozic Muzea je především stísněný prostor (v prostoru loď se zkrátka větší výstava udělat nedá), ale je to též nekonceptnost a nedůsledná práce s prostorem. Ale ani důsledná a dobře propracovaná koncepce neudělá nikdy z muzea tohoto typu hojně navštěvovaný prostor. Bude nutné oslovit odborníky na výstavní činnost, ale především loutkáře a fundované historiky loutkářství. Pro spolupráci na nové koncepci jsem oslovil Jana Presse, ředitele Moravské galerie v Brně, který je ochoten poskytnout konzultace, pomoc a krátkodobě i prostory Moravské galerie, pokud dojde ke

vzájemné spolupráci. Dále byli osloveni 3 brněnští odborníci: Pavel Jirásek, Jaroslav Blecha a Marie Jirásková, kteří budou ochotni vytvořit novou koncepci Muzea loutek.

Do Muzea je nutné přitáhnout diváka nejen v rámci představení konajících se v prostorách Muzea loutek, ale především nabídnout v tomto prostoru možnost loutku si vyzkoušet. Má koncepce tedy počítá s workshopy otevřenými pro nejširší veřejnost, při nichž by se účastníci seznámili s různými druhy loutek, ale zároveň by mohli s loutkami pracovat.

VI. Náčrt dramaturgického plánu sezón 2015/2016 a 2016/2017

1) **Projekt herečky a režisérky Martiny Krátké** vychází ze tří propracovaných scénářů úspěšných inscenací světoznámého mima Ctibora Turby. Tyto scénáře, jež byly dlouhodobě propracovávány v přímé konfrontaci s jejich inscenováním, mají sloužit jako podklad pro vznik zcela nových inscenací – beroucí v potaz nejen osobitý přístup tvůrců, ale i současný kontext. Zjednodušeně lze tento záměr specifikovat jako východisko z tradice (řemeslné i lokální), která slouží ve svém rozvíjení k hledání nových postupů a pohledů. Velkou devizou projektu je také pokrytí široké divácké obce – od nejmenších diváků, přes žáky a studenty středních škol.

Strach má velké oči je inscenace určená pro nejmenší diváky a jejím hlavním záměrem je zbavit děti strachu ze tmy. Příběh hlavních protagonistů – klauna a Myšáka – funguje na principu černého divadla; světlo zde hraje nejen formální roli, ale i roli tematickou. Původní inscenace vzniklá na základě tohoto scénáře byla s úspěchem hrána např. ve Francii či Dánsku.

Péťa a vlk vychází ze známé opery Sergeje Prokofjeva, v níž jsou dětem zábavnou formou představeny a přiblíženy jednotlivé nástroje (každá z postav je totiž prezentována některým z nich). Základní formální koncepcí inscenace je tzv. divadlo masek. Jelikož původní Turbova inscenace byla uvedena pouze jednou v Japonsku a jednou v pražském Alfrédu ve dvoře, jsou k dispozici prakticky nové a výtvarně velmi zdařilé a působivé masky Báry Čechové. Inscenace bude určena žákům druhého stupně ZŠ.

Malé klauniády, určené pro druhý stupeň ZŠ a střední školy, pracují s tématem a obrazy světa cirkusu. Z akrobatů se postupně staly bezchybné loutky a mechanické hračky. Světu dokonalosti vymyká se klaun, který škobrtá a padá. On sem vnáší svojí nedokonalostí lidskost. Skrze jednotlivé výstupy jsou představovány základní gagy a postupy klasických klauniád – právě ty však umožňují tvůrcům rozehrát svoji fantazii – pohybovou i obrazivou.

Celý projekt přislíbil zaštitit Ctibor Turba a nabízí k výše zmiňovaným inscenacím připojit i svoji vlastní, a to inscenaci **Hobita** (premiéru měla v DISKU v roce 1984 jako absolventská inscenace ročníku KALD).

Martina Krátká, narozena r. 1984 – herec, režisér, pedagog. Byla členkou Studia Dům při Divadle Husa na Provázku. Na JAMU studovala pod vedením Ctibora Turby klaunskou scénickou a filmovou tvorbu a po třech letech nastoupila na činoherní herectví k Nice Brettschneiderové. Po ukončení studií nastoupila do angažmá v Divadle Husa na Provázku. V roce 2006 se stala jedním ze zakládajících členů občanského sdružení Služebníci lorda Alfreda, orientující se převážně na alternativní, nonverbální a pohybové divadlo. Od roku 2011 je členkou souboru Švandova divadla. S výjimkou režii pro soubor Služebníci Lorda Alfreda režírovala např. v HaDivadle (např. Rape me!), v sezóně 2012 – 2013 vznikla pod její režijní taktovkou studiová inscenace Švandova divadla CRY BABY CRY, v současné době pracuje na vznikajícím cyklus večerů s názvem Dekabaret. Od

roku 2009 je externím pedagogem na JAMU. Pravidelně vede workshopy zaměřené na commedii dell'arte, divadlo masek a pohybové divadlo.

Ctibor Turba, narozen r. 1944 – patří k představitelům českého nonverbálního divadla a mimu, je scénáristou, režisérem i pedagogem (HAMU, JAMU). Jedná se o světově významnou osobnost české pantomimy. Jeho herectví vychází jak z tradic cirkusových klauniád, tak z tradic absurdního dadaistického stylu. Jeho dílo lze označit za první český příspěvek do celosvětového hnutí „Nového cirkusu“. Do vývoje českého divadla se výrazně zapsal projektem Cirkus Alfred (1974–1979), mezi jehož členy patřili Boris Hübner, Ota Jirák, Boleslav Polívka a Jan Unger. V roce 1997 založil a vybudoval netradiční pražské divadlo Alfred ve dvoře, které později předal do provozování občanskému sdružení Motus. Podílí se i na filmovém zpracování inscenací a na dokumentech o divadlech hnutí nového cirkusu. Jeho inscenace vzbudily značnou pozornost po celém světě. Na Divadelní fakultě JAMU založil v roce 2004 Ateliér klaunské scénické a filmové tvorby. Je laureátem řady významných ocenění; v posledních letech např. získal Cenu Ministerstva kultury za přínos v oblasti divadla.

2) Inscenace Momo – režie Magdalena Švecová

Kniha Michaela Endeho *Děvčátko Momo a ukradený čas* se stala inspirací pro řadu ztvárnění, ať už divadelních, filmových či výtvarných. Realita a svět fantazie se prolínají skrze dobrodružný příběh, ve kterém má zásadní roli kontrast čisté dětské duše a masy vypočítavých „šedých mužů“, jakýchsi obchodníků s lidským časem. Téma stále aktuální – kam a za čím se ženeme, kam se ztrácí náš spěchem ušetřený čas, proč zapomínáme na přátelství a naše sny... Režijní záměr Magdaleny Švecové je vytvořit hudebně – pohybové představení s prvky nového cirkusu. K hudební spolupráci je přizván jazzový skladatel Marek Novotný.

Magdalena Švecová, narozena r. 1977 – operní režisérka. Její inscenační praxe zahrnuje práci s operními pěvci, herci, tanečníky, akrobaty, mimy, hudebníky, dětskými pěveckými sbory, folklorním souborem a dalšími. Ve své režii často využívá různé pohybové techniky. Vytvořila řadu představení pro DKJT Plzeň (Don Pasquale, Figarova svatba, Jakobín, Šaty, jaké svět neviděl). Je spoluzakladatelkou operní stagiony festivalu Smetanova Litomyšl v Nových Hradech, kde uvedla Purcellovu Královnu víl a je též autorkou poslední podoby Prodané nevěsty v Národním divadle Praha.

3) Pohádky bratří Grimmů – režie Jiří Jelínek

Autorské variování slavných i méně slavných kousků dvou pohádkových bratří. Jeden všední den jako v pohádce. Scénografie Bára Čechová, hudba: Zdeněk Král.

Jiří Jelínek, narozen r. 1973 – scénárista, režisér, scénograf a herec svébytného většinou loutkového autorského divadla. 2002 - 2005 učitel dramatické výchovy na ZUŠ ve Dvoře Králové, 2004 - 2005 herec Klicperova divadla v Hradci Králové, 2005 - 2009 herec a režisér Divadla Husa na Provázku v Brně. V roce 2000 zakládá společně s dalšími lidmi Divadlo DNO, 2007 zakládá s Jitkou Tichou DIVADLO TICHÝ JELEN. Je typickým představitelem autorského divadla, uplatňující se od autorství textů přes režii a scénografii až po herectví.

4) Děti z Bullerbynu – režie: Anna Petrželková

Anna Petrželková – narozena r. 1984 v Brně. Patří mezi výrazné mladé talenty česko-slovenské režie. Vystudovala divadelní režii na VŠMU v Bratislavě v ročníku Petra Mikulíka. Absolvovala inscenacemi Heda Gablerová a Casablanca /mezi supy/. Během studia se účastnila studijní stáže v mezinárodním divadelním studiu Farma v jeskyni. Ihned po dokončení studia intenzivně působí na českých a slovenských profesionálních scénách – mj. Svíce dohořívají v Divadle 7 a půl v Brně, Kazimír a Karolína v Městském divadle

Žilina, Nebezpečné vztahy ve Zlíně, Nora ve Štátnom divadle Košice, Svrbí v pražském A Studiu Rubín, Marx Bros. v brněnském HaDivadle, či Vyčištěno v olomouckém Divadle Na cucky.

Příloha č. 1

Divadlo Líšeň:

- **Sávitří** (50 min.; od 5 do 100 let). Loutková stínohra starého indického příběhu vybraného z Mahabháráty o nepřemožitelné lásce princezny Sávitří.

- **Žabáci – sny starého dědka** (60 min; od 5 do 100 let) Příběh dvou slavných žabích kamarádů (Kvaka a Žbluňka z knihy Arnolda Lobela) je rozšířen o postavu vypravěče – osamocенého podivínského obyvatele starého domu.

- **Paramisa – Chytrý hloupý Rom** - (60 min.; od 7 do 100 let). Příběh vypráví o romském chlapci, jenž našel svou životní lásku a utkal se o ni s drakem. Svérázný, energický jevištní rej vznikl ve společném tvůrčím setkání líšeňských divadelníků a romských umělců – muzikantů a tanečníků.

- **Hygiena krve** – (60 min.; především 2. stupně ZŠ, SŠ, dospělí). Hra inspirovaná svědectvími a vzpomínkami lidí, kteří prožili holocaust, ale i dobovými dokumenty, projevy nacistických vůdců a texty ze současných militantních neonacistických webů.

- **Andělé z lesa** – (30 min + VÝTVARNÝ WORKSHOP; především MŠ). Pohádkový příběh o holčičce, bytostech z lesa a andělech. Scénická poezie, koncert s loutkami. Ve hře jsou kromě loutek použity nejprostší věci – větve, kořeny, trávy a šišky proměňující se ve fantazii diváků v magické bytosti.

- **Domovní requiem** – (50 min.; teenageři, dospělí). Temný loutkový thriller o našich společných vášních, sexu, násilí, brutalitě a hnusu, plný těch nejdopornějších úchylek – prostě všeho, co nám dělá dobře.

- **Putin lyžuje** – (60 min.; SŠ a dospělí). Jevištní reportáž na motivy knihy novinářky Anny Politkovské, zavražděné v roce 2006. Jevištní reportáž zpracovává téma nástupu Putina k moci a směřování Ruska k totalitě.

Anička a letadýlko:

- **Kill Will** - (45 min.; děti od 6 let). William S. je nejslavnější světový dramatik. Ale stal se mu malér! Ztratilo se mu jeho plnicí pero. Teď se pero toulá světem a vypráví příběhy dětem.

- **Vivi tady nebydlí** – (45 min.; děti od 6 let). Víly většinou mívají zvláštní moc. Vivi ji má taky. Je to obrovská síla, se kterou je někdy těžké se vyrovnat. Zvlášť pro ulítlou holku Vivi, kterou pořád někdo komanduje, usměrňuje a plísňuje. Tak se Vivi rozhodne nikoho ve svém životě nepotřebovat. Být prostě pank.

- **Království** – (50 min.; děti a dospělí). Květinový muzikál nejen pro děti. Kapka rosy podávaná s kostkou léta a půlnoční vytí vlčích máků. Ema na stopě největšího tajemství přírody. První jarní pryskyřník hlídá Severní bránu. Pohádkový kabaret s autorskými písněmi a bleskovými převleky.

- **Chroust** – (50 min.; starší děti a dospělí). Již po staletí celé generace chroustů věří, že jednou ovládnou svět. Pepík Slepíčka je trochu trouba, ale má svůj veliký kuchařský sen. Nela Nylonová je spíš rozpálená pec a má půvabně dlouhé nohy. Všechny postavy se nakonec setkávají v náruči Nesmírně dobré chuti z vesmíru. Ta to myslí se všema dobře, ale nakonec CHROUST!

- **Příběh dědka Všudefouse** – (30 min.; děti a dospělí). Sváteční mystérium inspirované postavou otce Duchaně. Štětinatý dědek Všudefous je na Vánoce sám. Nemá nikoho. Božena má Pepika, ale neví s kým. Pepík zlobí a chodí čůrat na sníh. Hvězdy svítí vysoko na obloze a dědka se zmocňuje neklid. Tento příběh je celoročně vánoční.

- **Sólo pro Bedřicha** – (45 min.; od 15 let). Loutková črta, na kterou nesmí děti. Příběhem provází perverzní múza – Duše umělce a tajemný Medvěd, který hraje na kytaru píseň, jejíž melodii nikdo neslyší. Bedřich chtěl zachránit svět, ale nakonec nezachránil ani sám sebe. Děj je místy smutný, ale celé představení je celkem veselé a hlavně krátké.

- **La kantýna** – (60 min.; pro dospělé). Omamná historie podivné lásky. Na Yucatanu je 45° ve stínu. V Pulquerii dochází chlast. Těžký večerní vzduch podlehl vůni rozkvetlých gardenií. Šílený spisovatel dopisuje svůj poslední román. Smrtka si lakuje nehty na starorůžovo.

Tichý Jelen:

- **KING KONG** – Největší opičárna na světě! Loutkové představení plné krásných žen v nebezpečí, šarmantních mužů s odvahou tomu nebezpečí čelit, obřích nestvůr s obřím srdcem, navíc jedna loď, dvě letadla, dvě auta a jungle kam až oko dohlédne. Přinášíme trochu divočiny do Vašeho města. GORILA EX MACHINA

- **ŠNEK** - (společný projekt Divadel dno a Tichý jelen)
Rodinné (také) pouliční představení o neotřesitelných hodnotách, jednom zemětřesení, jednom tlustoprdivi, jedné mamince, jednom tatínkovi, hyperaktivní holčičce, stádu zvířat a možná i drakovi.

- **TŘI PŘADLENY** - Tři přadleny, bytosti tak trochu z jiného světa, putují a spřádají lidské osudy. Tentokrát si jejich pomoc vyplakala Liduška. Proplakala se až k šťastné svatbě a vše vypadá snadně, jen kdyby svatební hosté nebyli podivní. Nová loutková pohádka s maňásky, tancem, zpěvem a koláčky na motivy klasické předlohy Karla Jaromíra Erbena nebo Boženy Němcové sespsaly, zrežírovaly a nastudovaly Tři přadleny.

- **KUŘE** - Krize Umělce Řešícího Existenci.
Příběh Karla, kterému je přes 30 má 3 děti, 1 ženu a rozbité housle. Zásadní téma otřesnou formou. Představení inspirované komiksem Marjane Satrapi.

- **Mariáš aneb Dobře prodaná nevěsta** - ortodoxní loutkářská fraška s živými lidmi na druhém konci drátu. Taškařice o penězích, tajemství, penězích, lásce, penězích a praseti Vám hrají docela prodejní komedianti. (Zaplaťte jim a budou mluvit hezky i o Vás)

- **Richard 3.** – s jídlem roste hrb. Komická variace na zlé téma. Loutkami proti tragédii. Slavný shakespearovský záporák už zase v akci – vraždí, slídí, pátrá, řádí, intrikuje. Živá hudba živý humor, mrtvé loutky.

Divadlo DNO:

- **Moucha Reloaded** - (1 hod. 15 min.). Teleportace má své mouchy, ty mouchy máme my... Chcete je vidět? Úsporné až psychologické komorní drama o proměně.

- **Tři malá prasátka** - (50 min.; od 3 let). Tak jak to bylo s těmi prasátky: „Kvííí, kvííí.“ Přijďte se podívat a poslechnout si, jak si takhle jednou vlk fouknul a jednou houknul a nevěřili byste, co jen to udělá za neplechu.

- **Cesta na Sibiř** - (1 hod. 15 min.). Cesta k sobě může být stejně namáhavá jako sám konec světa. Podle knihy Martina Ryšavého Cesty na Sibiř, oceněné Magnesiou Literou.

- **Žabák Valentýn** - (45 min.; od 3 let). Na motivy německé pohádky Burny Bose. „Kvak, kvak... co se na mě tak díváte?! Já jsem princ!“, prohlásí jednoho dne rozmazlený žabí chlapeček a uteče od maminky a tatínka za princeznu do světa, kde číhají žabí nepřátelé: hadi, ježci, ale hlavně - čápi.

- **Rocky IX** - (1 hod. 30 min.). Uvidíte příběh smutného boxera, jeho osamělých kamarádů a nepřátel – inscenaci o pustém zoufalství a nemožnosti se postavit.

Divadlo Víti Marčíka:

- **Bajaja** - Princ Jaroslav, známý pod jménem Bajaja, vyjíždí do světa, doprovázen svým věrným koníčkem Šemíčkem, na svou cestu za poznáním, že kdo miluje, má život věčný.

- **Šípková Růženka** - Prostřednictvím šesti loutek, dvou fléten, kytary a živé komunikace s divákem předává lidový vypravěč poselství o síle odpuštění. Inscenace zprvu určená těm nejmenším byla v průběhu let obohacována o komunikativní prvky vtahující do děje všechny přítomné, tedy i učitele a rodiče, kteří se pod vlivem vypravěčovy bezprostřednosti stávají hercovým spoluhráčem, partnerem v dialogu, z něhož se představení odvíjí.

- **Sněhurka a sedm trpaslíků** - Tato pohádka pro malé i velké patří k nejstarším hrám Divadla Víti Marčíka. Její děj netřeba představovat. Od roku 1993 si našla své diváky nejen v českých mateřských školách, ale i na mnoha tuzemských i zahraničních festivalech, kde získala i významná ocenění.

- **Tři zlaté vlasy děda Vševěda** - V dynamické pojetí známého pohádkového příběhu se můžete setkat s bezdětným postarším párem (je cítit rybinou), se strachem šířeným králem doprovázeným královnou a dcerou i s opuštěným a nedůvěřivým převozníkem. Nebude chybět ani potměšilá stařenka a zarostlý děd – podivín, který zatím vždy celou pohádku prospal (ale, jak se ukázalo, i tak všechno věděl). Hudební doprovod heligonky a kytary dodává představení na živočišnosti a hloubce.

- **O Zlatovlásce** - Pohádka se zčásti odehrává v malém kukátkovém divadélku s plochými loutkami, částečně je vynesena před toto jeviště a hlavním hrdinou se stává herec. Marčík předvádí typicky epické divadlo, které nic nepředstírá a vlastně vzniká před zraky diváků. S familiárností sobě vlastní se obrací k loutkám, dětem i dospělým. Volnost, kterou si dopřává, rozhodně přispívá nejen k vzájemné komunikaci, ale i ke spontánní přímé spoluúčasti, a to nejen dětského, diváka.

- **Labyrint světa** - Jedna velká krabice a spousta kufrů. Co se v nich asi skrývá? Mnoho příběhů a zážitků, přitom jen jeden herec. Náročné téma zaobalené do úžasné vyčerpávající performance. Pohled na svět skrze velké křivé brýle a stále visící oprátka na krku. Energické hudební doprovody.

- **Robinson Crusoe** - na motivy stejnojmenného románu Daniela Defoe. Představení jednoho herce je určeno žákům druhého stupně ZŠ a všem velkým malým, kteří jsou připraveni bojovat po boku Robinsona s bouří, domorodci, hladem a samotou.

- **Mystéria buffa** - Inscenace vznikla na motivy knihy *Mystéro buffo* italského spisovatele a dramatika Dario Fo, který v ní navázal na tradici lidových středověkých frašek a morálií. Využil v ní všechny avantgardní divadelní formy včetně divadla jednoho herce. Povídky: „Zrození potulného pěvce“, „Moralita o slepci a kulhavém“, „Svatba v kádi“ v sobě nesou poselství a výzvu k zamyšlení. To vše lidovou, humornou formou.

- **Moravské pašije** - Tato inscenace je připravena pro předvelikonoční – postní dobu. Stále méně lidí ví, proč se Velikonoce slaví, a slovo „pašije“ začíná být velmi cizí. „Moravské pašije“ chtějí přispět k obnovení těchto tradic. Víta Marčík přichází s pašijemi, které ztvárnil svým osobitým způsobem – lidovou formou, jako vypravěč a loutkář. Vážné téma hraje komediant, který u všeho byl, vše viděl a díky jeho vyprávění bude i divák vtažen do tohoto příběhu. Scénu tvoří stará rozbitá Boží muka.

- **Setkání před Betlémem** - Za lidmi dobré vůle nese se radostná zvěst o narození Spasitele a zatvrzelosti lidského srdce ve třech verzích: oficiální (pro divadelní a kulturní sály), zkrácené (pro pouliční představení - pouze lidový příběh o narození Ježíše) a poslední - určené dětskému publiku – ochuzené o závěrečnou vyhocenou scénu, v níž herci ze svého středu vyženou těhotnou přítelkyni. Základ scény tvoří kopie historicky i umělecky hodnotného dřevěného betléma z kostela Obětování Panny Marie v Českých Budějovicích.